மற்றவர்களுக்கு ஒளியும் சக்தியுமுள்ள மின்னோட்டத்தை (சகாஷ்) வழங்குவதன் மூலம் சேவை செய்வதற்கு, பற்றிலிருந்து விடுபட்டு, எல்லையற்ற விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருங்கள்.

இந்தத் தினம் அன்பிற்கான விசேடமான தினமாகும். அமிர்தவேளையில் இருந்து, சகல திசைகளில் இருந்தும் குழந்தைகள் தமது இதயபூர்வமான அன்பை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். குழந்தைகள் அனைவரினதும் அன்பு முத்துக்களாலான மாலைகள் தொடர்ந்து பாப்தாதாவின் கழுத்தில் அணிவிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. இந்தத் தினத்தில், ஒருபுறம், அன்பு முத்துக்களாலான மாலைகள் காணப்பட்டன. மற்றொருபுறம், இனிமையான முறைப்பாடுகளாலான மாலைகளும் காணப்பட்டன. எவ்வாறாயினும், இந்த வருடம் முறைப்பாடுகள் வேறுபட்டதாக இருந்ததை பாபா கண்டார். முன்னர், "நீங்கள் எங்களை உங்களுடன் அழைத்துச் செல்லவில்லை!" "நாம் சாகார் ரூபத்தில் பராமரிப்பைப் பெறவில்லை" என்ற முறைப்பாடுகளே காணப்பட்டன. இந்த வருடம், தந்தைக்குச் சமமானவர்களாகி பாபாவிடம் செல்ல விரும்புபவர்களிடம் இருந்தே பெரும்பாலான முறைப்பாடுகள் வந்தன. பெரும்பாலானோர் சமமானவர்கள் ஆகுவதற்காக மிக நல்ல ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொண்டிருக்கிறார்கள். சமமானவர்கள் ஆகுவதற்கான விருப்பம் மிகவும் ஆழமாக உள்ளது. "நான் உங்களுக்கு சமமானவராகி, உங்களிடம் வரவேண்டும்". இதுவே குழந்தைகள் பலரும் தமது இதயபூர்வமான சம்பாஷணையில் கொண்டிருந்த எண்ணமாகும். பாப்தாதாவும் குழந்தைகளுக்குக் கூறுகிறார்: நீங்கள் சமமானவர் ஆகுங்கள்! நீங்கள் சம்பூரணமானவர் ஆகுங்கள்! நீங்கள் முழுமையானவர் ஆகுங்கள்! எல்லா வேளைக்கும் இவ்வாறு ஆகுதல் மிகவும் இலகுவானதாகும். நீங்கள் இன்று அன்பிலே திளைத்திருப்பதைப் போன்று, அன்புக்கடலில் சதா திளைத்திருத்தலே இலகுவான வழிமுறையாகும். நீங்கள் வேறு எதனையாவது நினைவு செய்கிறீர்களா? நீங்கள் பாப்தாதாவை விட வேறு எவரையாவது நினைவு செய்கிறீர்களா? அமரும்போதும், நடக்கும்போதும், நீங்கள் அன்பிலே திளைத்திருந்தீர்கள். நீங்கள் நடக்கும்போதும், அசையும்போதும் எதை நினைவு செய்தீர்கள்? பிரம்மா பாபாவின் தெய்வீகச்செயல்களும் அவரின் ரூபமும். அவரின் ரூபம் உங்களின் முன்னால் இருந்தது. அவருடைய தெய்வீகச் செயல்கள் உங்களுடைய விழிப்புணர்வில் இருந்தன. நீங்கள் அனைவரும் இந்த அன்பை இன்று விசேடமாக அனுபவம் செய்தீர்கள், அல்லவா? இது உங்களுக்குச் சிரமமாக இருந்ததா? இது இலகுவாக இருந்தது, அல்லவா? அன்பு என்பது உங்களை அனைத்தையும் மறக்கச் செய்யும் சக்தியாகும். நீங்கள் சரீரத்தையோ அல்லது சரீர உலகையோ நினைவு செய்ய மாட்டீர்கள். அன்பு உங்களை சிரமத்தில் இருந்து விடுவிக்கிறது. எங்கு அன்பு உண்டோ, அங்கு சிரமம் இல்லை. அன்பு இலகுவாகவும், எப்போதும் பாப்தாதாவின் கரம் உங்கள் மீதிருப்பதை அனுபவம் செய்ய வைக்கிறது. அன்பு பாதுகாப்புக் குடையாகி, மாயையை நீங்கள் வெல்லச் செய்கிறது. பிரச்சனைகளின் மலை எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும், அன்பானது அந்த மலையை நீரைப் போன்று இலேசாக்குகிறது. எனவே, எவ்வாறு அன்பில் திளைத்திருப்பது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள், அல்லவா? இன்று, அன்பிலே திளைத்திருந்ததன் மூலம் நீங்கள் அதை அனுபவம் செய்தீர்கள், அல்லவா? நீங்கள் வேறு எதையாவது நினைவு செய்தீர்களா? இல்லையல்லவா? "பாபா!பாபா!பாபா!" வைத் தவிர வேறு எதுவும் இருக்கவில்லை. நீங்கள் ஒரேயொருவரின் அன்பில் மூழ்கியிருந்தீர்கள். எனவே, பாப்தாதா கூறுகிறார்: அன்புக்கடலில் திளைத்திருப்பதைத் தவிர வேறு எந்த முயற்சியும் செய்யாதீர்கள். எவ்வாறு திளைத்திருப்பது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா? சிலவேளைகளில், குழந்தைகள் அன்புக்கடலில் மூழ்கியிருப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் குறுகிய காலத்திற்கு மட்டும் திளைத்திருந்து விட்டுப் பின்னர் வெளியே வந்து விடுவார்கள். ஒரு கணம், "பாபா! இனிமையான பாபா! அன்பான பாபா!" என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அடுத்த கணம், அவர்கள் கடலில் இருந்து வெளியே வந்ததும், ஏனைய விடயங்களில் அவர்கள் மூழ்கி விடுகிறார்கள். இது ஒருவர் கடலில் மூழ்கி எழுவதைப் போன்றதாகும். அவர்கள் அன்பிலே திளைத்து, ஒரு தடவை முங்கிப் பின்னர் வெளியே வந்து விடுகிறார்கள். அதில் திளைத்திருங்கள்! அன்பு சக்தியானது இலகுவாக உங்களை அனைத்தில் இருந்தும் விடுவித்து விடும்.

உங்களுடைய பிராமண வாழ்க்கையில் ஆரம்பத்தில் பெற்ற அன்பின் அனுபவம் உங்களைப் பிராமணர்கள் ஆக்கியது. அன்பே மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. உங்களுடைய தற்போதைய பிறப்பின் ஆரம்பத்தின் அனுபவம் உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? நீங்கள் ஞானத்தைப் பெற்றீர்கள். யோகத்தைக் கற்றுக் கொண்டீர்கள். ஆனால் அன்பே உங்களை ஈர்த்து தந்தைக்குரியவர்கள் ஆக்கியது. நீங்கள் சதா அன்பின் சக்தியைப் பேணினால், எல்லா வேளைக்கும் நீங்கள் சிரமப்படுவதில் இருந்து விடுபடுவீர்கள். நீங்கள் இந்த வருடத்தை விடுதலைக்குரிய வருடமாகக் கொண்டாடுகிறீர்கள். எனவே, சிரமப்படுவதில் இருந்து விடுபடுங்கள். இதற்கான வழிமுறை அன்பிலே திளைத்திருப்பதாகும். உங்கள் அனைவருக்கும் அன்பின் அனுபவம் உள்ளதல்லவா? அல்லது, உங்களுக்கு இந்த அனுபவம் இல்லையா? "பாப்தாதாவிடம் அதிகளவு அன்பு வைத்திருப்பவர் யார்?" என்ற கேள்வியை உங்களிடம் கேட்டால், நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் கரத்தை உயர்த்தி, "நானே" என்று கூறுவீர்கள். (அனைவரும் தமது கரங்களை உயர்த்தினார்கள்). சத்தமிடும் கரத்தை அன்றி, உங்களுடைய மௌனமான கரத்தை உயர்த்துங்கள். பாப்தாதா உங்கள் அனைவருக்கும் இன்று கூறுகிறார்: சதா ஒவ்வொரு பணிக்கும் அன்பு சக்தியை உபயோகியுங்கள்! இது இலகுவானதல்லவா? உங்களுடைய சரீரத்தையும், சரீர உலகையும் மறந்து, மாயையை வென்றவர் ஆகுவதற்காக நீங்கள் யோகம் செய்கிறீர்கள். நீங்கள் அன்புப் பாதுகாப்புக் குடையின் கீழ் இருக்கும்போது, மாயையால் அந்த அன்பு பாதுகாப்புக் குடையின் கீழ்

வரமுடியாது. நீங்கள் அன்புக் கடலுக்கு வெளியே வரும்போதே, மாயை உங்களைப் பார்த்து உங்களைத் தனக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறாள். எனவே, கடலுக்கு வெளியே வராதீர்கள். ஆனால் சதா திளைத்திருங்கள். இன்னொருவரிடம் அன்பு வைத்திருக்கும் ஒருவர், தான் எத்தகைய பணியைச் செய்தாலும் தான் நேசிப்பவரை மறக்க மாட்டார். அன்பிலே மூழ்கியிருந்த வண்ணம் அவர் ஒவ்வொரு செயலையும் செய்வார். எனவே, இன்று நீங்கள் அன்பிலே மூழ்கியிருந்ததைப் போன்று, சதா உங்களால் அன்பிலே திளைத்திருக்க முடியாதா? அன்பு இலகுவாக உங்களைச் சமமானவர்கள் ஆக்குகிறது. ஏனெனில் நீங்கள் நேசிப்பவரைப் போன்று ஆகுவது சிரமமானதல்ல.

நீங்கள் தந்தை பிரம்மாவிற்கு உங்களுடைய இதயபூர்வமான அன்பைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். தந்தை பிரம்மாவும் குழந்தைகளிடம் ஆழ்ந்த அன்பைக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் சதா ஒவ்வொரு குழந்தையையும் அழைத்து, அவர்கள் சமமாகுவதற்கான விசேடமான ஒளி மின்னோட்டத்தை (சகாஷ்) வழங்குகிறார். அவருடைய கடந்தகால வாழ்க்கையில், ஒவ்வொரு இரத்தினத்தின் மதிப்பையும் அறிந்து கொண்டு, அவர் குறிப்பிட்ட இரத்தினத்தைக் குறிப்பிட்ட ஆபரணத்திற்காக உபயோகிப்பார். அதேபோன்று, இப்போதும், அவர் குறிப்பிட்ட இரத்தினங்களை விசேடமான பணிகளுக்காக அவர்களுடைய சிறப்பியல்புகளுடன் உபயோகிக்க வேண்டும் என அவர் சதா கருதுகிறார். அவர் ஒவ்வொருவரின் சிறப்பியல்பையும் பார்த்து, சதா 'ஆஹா! ஆஹா!' எனப் பாடுகிறார். ஆஹா, எனது விலைமதிப்பற்ற இரத்தினமே! தந்தை பிரம்மா சூட்சும வதனத்தில் என்ன செய்கிறார் எனப் பல குழந்தைகள் வியக்கிறார்கள். அவர்கள் வினவுகிறார்கள்: 'நாம் இங்கு சேவை செய்கிறோம். ஆனால் தந்தை பிரம்மா சூட்சும வதனத்தில் என்ன செய்கிறார்?' எவ்வாறாயினும், தந்தை கூறுகிறார்: அவர் சாகார் ரூபத்தில் எப்போதும் குழந்தைகளுடன் இருந்ததைப் போன்று, இப்போது அவர் சூட்சும வதனத்தில் இருக்கிறார். அங்கும் அவர் தனியே அன்றிக் குழந்தைகளுடனேயே இருக்கிறார். தந்தையால் குழந்தைகள் இன்றி இருப்பதை இரசிக்க முடியாது. எவ்வாறு குழந்தைகளால் தந்தை இல்லாத எதையும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாதோ, அவ்வாறே, தந்தையாலும் குழந்தைகள் இல்லாத எதையும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாது. அவர் அங்கு தனியே இருப்பதில்லை. அவர் உங்களுடனேயே இருக்கிறார். வெகுசில குழந்தைகளாலேயே அவருடைய சகவாசத்தை பௌதீகமான ரூபத்தில் அனுபவம் செய்ய முடியும். இப்போது, சூட்சும ரூபத்தில் அவர் சதா ஒவ்வொரு குழந்தையுடனுமான சகவாசத்தின் பொறுப்பை எந்த வேளையிலும், அவர்கள் விரும்பும்போதெல்லாம் நிறைவேற்றுகிறார். சித்திரங்களில் கிருஷ்ணர் ஒவ்வொரு கோபியுடனும் இருப்பதாகக் காட்டப்படுகிறார். அது இந்த நேரத்திற்குரிய ஞாபகார்த்தமே ஆகும். இப்போது, அவ்யக்த் ரூபத்தினூடாக, பகலோ அல்லது இரவோ எந்நேரமாயினும், அது அதிகாலை 2.00 மணி அல்லது 2.30 மணியாயினும், அவர் ஒவ்வொரு குழந்தையின் சகவாசத்திற்கான பொறுப்பையும் நிறைவேற்றுகிறார். சாகார் ரூபத்தில், அவரால் சிலவேளைகளில் மட்டுமே நிலையங்களுக்குச் செல்லக்கூடியதாக இருந்தது. இப்போது, அவர் அவ்யக்த் ரூபத்தில் தூய இல்லறங்களுக்கும் செல்கிறார். தந்தைக்கு இதை விடச் செய்வதற்கு வேறு என்ன உள்ளது? அவர் குழந்தைகளைச் சமமானவர்கள் ஆக்கி அவர்களைத் தன்னுடன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வார், இதையே அவர் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதைவிட அவர் செய்வதற்கு வேறு என்ன உள்ளது? எனவே, அவர் இதில் மும்முரமாக இருக்கிறார்.

எனவே, இன்று, பாப்தாதா விசேடமாக சிரமத்தில் இருந்து விடுபடுவதற்கான ஆசீர்வாதத்தைக் குழந்தைகளுக்கு வழங்குகிறார். நீங்கள் எந்தவொரு பணியைச் செய்யும்போதும், இலேசாகவும் ஒளியாகவும் இருந்தவண்ணம் அதைச் செய்யுங்கள். அப்போது நீங்கள் எந்தவொரு கடினமான பணியையும் களிப்பூட்டுவதாக அனுபவம் செய்வீர்கள். ஏனெனில் குழந்தைகள் சிரமப்படுவதையோ அல்லது போராடுவதையோ, அல்லது வெற்றி, தோல்விக்கான விளையாட்டுக்களை விளையாடுவதையோ பாப்தாதா விரும்புவதில்லை. நீங்கள் இப்போது விடுதலைக்குரிய வருடத்தைக் கொண்டாடுகிறீர்கள், அல்லவா? நீங்கள் அதைக் கொண்டாடுகிறீர்களா அல்லது சிரமமான பணியில் ஈடுபட்டுள்ளீர்களா? குறிப்பாக இன்றைய ஆசீர்வாதத்தை நினைவு செய்யுங்கள்: நீங்கள் சிரமப்படுவதில் இருந்து விடுபடுவீர்களாக! இந்த சங்கமயுகம் சிரமப்படுவதில் இருந்து விடுபடுவதற்கான யுகமாகும். இது களிப்பையும் சந்தோஷத்தையும் அனுபவம் செய்வதற்குரிய யுகமாகும். சிரமப்பட்டால், களிப்பு இருக்கமாட்டாது. ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவுடன் கொண்டாடும் யுகம் இது மட்டுமே ஆகும். இது ஆத்மாவினதும் பரமாத்மாவினதும் அன்பை அனுபவம் செய்யும் யுகமாகும். இது சந்திப்பைக் கொண்டாடும் யுகமாகும். எனவே, இன்றிலிருந்து நீங்கள் சிரமப்படுவதில் இருந்து விடுபடுவீர்கள் என்ற திடசங்கற்பமான எண்ணத்தைக் கொண்டிருங்கள். நீங்கள் விடுபடுவீர்கள், அல்லவா? எவ்வாறாயினும், இங்கு நீங்கள் கைகளை உயர்த்திவிட்டு, பின்னர் வீடு திரும்பியதும், "நான் என்ன செய்வது? எவ்வாறு நான் இதைச் செய்வது?" எனக் கேட்பதாக இருக்கக்கூடாது. பாப்தாதாவிடம் ஒவ்வொரு குழந்தையினதும் திடசங்கற்பமான எண்ணங்களின் முழுமையான கோப்பு (file) உள்ளது. சிலவேளைகளில் பாப்தாதா குழந்தைகளின் கோப்புகளைப் பார்வையிடுகிறார். நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் திடசங்கற்பமான எண்ணங்களைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், அல்லவா? நீங்கள் பிறப்பு எடுத்த கணத்தில் இருந்து இப்போது வரைக்கும், எத்தனை தடவைகள் "நான் இதைச் செய்வேன்" அல்லது "நான் அதைச் செய்வேன்" என்ற எண்ணங்களைக் கொண்டிருந்தீர்கள்? எவ்வாறாயினும், நீங்கள் இன்னமும் அந்த எண்ணத்தை நிறைவேற்றவில்லை. நீங்கள் மிக நல்ல இதயபூர்வமான சம்பாஷணைகளை மேற்கொண்டு, பாப்தாதாவைக் களிப்படையச் செய்கிறீர்கள். நீங்கள் மாணவர்களைக் கவருவதைப் போன்று,

பாப்தாதாவையும் கவருகிறீர்கள். எவ்வாறாயினும், அந்தத் திடசங்கற்பமான எண்ணத்தின் விளைவு குறுகிய நேரத்திற்கே நிலைத்திருக்கிறது. அது எல்லா வேளைக்கும் நிலைத்திருப்பதில்லை. பாப்தாதாவின் கோப்பு சதா அதிகரித்தவண்ணமே உள்ளது. விழாவொன்று நடைபெறும் வேளையில் பாப்தாதாவின் கோப்பில் சத்தியத்திற்குரிய கடிதம் சேர்க்கப்படுகிறது. இதனாலேயே பாப்தாதா உங்களிடம் எதையும் எழுதும்படி கூறவில்லை.

இன்றும், நீங்கள் அனைவரும் ஓர் எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்தீர்கள். ஆனால் அது எவ்வளவு காலத்திற்கு நீடிக்கும்? அந்தக் கடிதம் கோப்பில் எவ்வளவு காலத்திற்கு நீடிக்கும் எனத் தந்தை பார்ப்பார். குழந்தைகள் தந்தைக்குச் சமமானவர்கள் ஆகும்போது, கோப்பு முடிவடைவதுடன், அனைத்தும் இறுதிநிலையை அடையும். தற்சமயம், பல கோப்புகள் உள்ளன. எனவே, அன்பிலே திளைத்திருங்கள். அன்புக் கடலை விட்டு வெளியே வராதீர்கள். நீங்கள் தந்தை பிரம்மாவிற்காக உங்களுடைய இதயங்களில் ஆழ்ந்த அன்பைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எனவே, நீங்கள் நேசிக்கும் ஒருவரைப் பின்பற்றுவது சிரமமான விடயமல்ல. அன்பைப் பற்றிக் கூறும்போது, “எங்கு அன்பு உள்ளதோ, அங்கு ஒருவர் தனது வாழ்க்கையையே தியாகம் செய்வார்” என நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். உங்களுடைய வாழ்க்கைகளைத் தியாகம் செய்யும்படி பாப்தாதா உங்களுக்குக் கூறவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, பழைய உலகைத் துறவுங்கள்! இதற்காக இறுதித் தினம் ஒன்றை நிச்சயம் செய்யுங்கள். நீங்கள் ஏனைய விழாக்களுக்கு “20 ஆம் திகதி, 24 ஆம் திகதி” என திகதிகளை நிச்சயம் செய்கிறீர்கள். அவ்வாறாயின், இதற்கான திகதியை எப்போது நிச்சயம் செய்வீர்கள்? (பாப்தாதா இதற்கான திகதியை நிச்சயம் செய்ய வேண்டும்) அவர் எப்போதும் கூறுகிறார்: இப்போது! நீங்கள் எதைச் செய்வதாக இருந்தாலும், இப்போதே செய்யுங்கள்! எவ்வாறாயினும், குழந்தைகள் சிலவேளைகளில் மட்டும் சிலவற்றைச் செய்யும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனாலேயே பாப்தாதா குழந்தைகளிடம் கேட்கிறார்: நீங்கள் இதற்கான திகதியை எப்போது நிச்சயம் செய்வீர்கள்? நீங்கள் ஏதாவதொரு வேளையில் அதைச் செய்வீர்கள் எனக் கூறுகிறீர்கள். எனவே தந்தையும் “எப்போது” எனக் கேட்கிறார்.

இப்போது, காலத்திற்கேற்ப, அனைவரும் எல்லையற்ற விருப்பமின்மைக்குரிய மனோபாவத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். எவ்வாறாயினும், காலம் குழந்தைகளின் ஆசிரியர் ஆகக்கூடாது என பாப்தாதா நினைக்கிறார். தந்தை உங்களுடைய ஆசிரியராக இருக்கும்போது, காலத்திற்கேற்ப மாறுவதென்றால் காலத்தை உங்களுடைய ஆசிரியர் ஆக்கியுள்ளீர்கள் என்று அர்த்தமாகும். இதில் உங்களுடைய மதிப்பெண்கள் குறைவடையும். இப்போதும், “காலம் எங்களுக்குக் கற்பிக்கும், காலம் எங்களை மாற்றும்” எனச் சில குழந்தைகள் கூறுகிறார்கள். உலகிலுள்ள ஆத்மாக்கள் அனைவரும் காலத்திற்கேற்ப மாறுவார்கள். ஆனால் குழந்தைகளான நீங்கள் காலத்திற்காகக் காத்திருக்கக்கூடாது. காலத்தை உங்களுடைய ஆசிரியர் ஆக்காதீர்கள். நீங்கள் உலக ஆசிரியரின் மாஸ்ரர் உலக ஆசிரியர்கள் ஆவீர்கள். நீங்கள் படைப்பாளர்கள். காலமே படைப்பாகும். எனவே, ஓ படைப்பாளர் ஆத்மாக்களே, உங்களுடைய படைப்பை உங்களுடைய ஆசிரியர் ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்கள்! தந்தை பிரம்மா காலத்தைத் தனது ஆசிரியர் ஆக்கிக் கொள்ளவில்லை. அவர் ஆரம்பத்தில் இருந்து இறுதிவரை எல்லையற்ற விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருந்தார். அவர் தனது சரீரத்தையும், மனதையும், செல்வத்தையும் ஆரம்பத்தில் இருந்து எவ்வாறு உபயோகித்தார் என்பதையும், சிறிதளவு பற்றினையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதையும் நீங்கள் கண்டீர்கள். சரீரத்தையிட்டு, இயல்பாகவே அவரிடமிருந்து எழுந்த வார்த்தைகளாவன: “இது பாபாவின் இரதம்” என்பதாகும். அவர் ஒருபோதும், “இது எனது சரீரம்” என எண்ணவில்லை. இல்லை! இது பாபாவின் இரதம். நான் பாபாவின் இரதத்திற்கு ஊட்டுகிறேன். “நான் உண்ணுகிறேன்” எனக் கூறவில்லை. அவர் தனது சரீரத்தையிட்டு எல்லையற்ற விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருந்தார். அவரின் மனம் மன்மனாபவ ஆகவே இருந்தது. அவர் தனது பணத்தை உபயோகித்தார். ஆனால் “எனது பணம் உபயோகிக்கப்படுகிறது” என ஒருபோதும் நினைத்ததோ அல்லது கூறியதோ கிடையாது. தனது பணமே உபயோகிக்கப்படுகிறது என்றோ தான் தனது செல்வத்தை உபயோகித்தேன் என்றோ அவர் ஒருபோதும் குறிப்பிடவில்லை. “இது பாபாவின் பண்டாரா. இது போலாநாத் பாபாவின் பண்டாரா” என்றே அவர் கூறினார். அவர் ஒருபோதும் தனது பணத்தைத் தன்னுடையது என்று கருதவில்லை. அல்லது தனக்கென ஒரு ரூபாய் பெறுமதியான எதையும்கூட உபயோகிக்கவில்லை. அவர் குமாரிகளுக்கும் தாய்மார்களுக்குமான பொறுப்பை ஏற்றார். அவர் அனைத்தையும் குமாரிகளுக்கும் தாய்மார்களுக்கும் அளித்துவிட்டு, “எனது” என்ற சிறிதளவு எண்ணத்தையேனும் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர் ஒருபோதும் நேரத்தையோ அல்லது மூச்சையோ தனக்கென உபயோகிக்கவில்லை. ஆனால் அதிலும் எல்லையற்ற விருப்பமின்மைக்குரிய மனோபாவத்தைப் பேணினார். அவரிடம் அனைத்தும் இருந்தபோதும் - இயற்கையும் அவரின் சேவகனாக இருந்தது – அவர் ஒருபோதும் எந்தவொரு மேலதிக வசதிகளையும் தனக்கென உபயோகிக்கவில்லை. அவர் எப்போதும் சாதாரணமான வாழ்க்கையே வாழ்ந்தார். அவர் ஒருபோதும் தனக்கென விசேடமாக எதையும் உபயோகிக்கவில்லை. இறுதிவரை, அவரின் ஆடைகளும் ஒரே விதமானதாகவே அமைந்திருந்தன. அவர் தனது ஆடை முறையை மாற்றவில்லை. அவர் குழந்தைகளுக்காகக் கட்டடங்களைக் கட்டுவித்தார். ஆனால் அவர் தனக்கென அவற்றை உபயோகித்தாரா? குழந்தைகள் அவரிடம் கேட்டுக் கொண்ட போதும், அவர் அதைக் கேட்டாரே தவிர அதில் இருந்து அப்பாற்பட்டிருந்தார். சதா குழந்தைகளின் அன்பைப் பார்க்கும்போது, எல்லா வேளையும் அவரிடமிருந்து வெளிப்பட்ட வார்த்தைகள் “அனைத்தும் குழந்தைகளுக்காகவே” என்பவையே ஆகும். எனவே, இது

ஒருவரின் நடைமுறை வாழ்க்கையில் எல்லையற்ற விருப்பமின்மைக்குரிய மனோபாவத்தைக் கொண்டிருத்தல் எனப்படுகிறது. இறுதியில், குழந்தைகள் அவரின் முன்னால் இருந்தாலும், அவர் அவர்களின் கரங்களைப் பிடித்திருந்தாலும், அவருக்கு எந்தவொரு பற்றும் காணப்பட்டதா? அவர் எல்லையற்ற விருப்பமின்மைக்குரிய மனோபாவத்தைக் கொண்டிருந்தார். அன்பான குழந்தைகளும், அதிவிசேடமான, அதியன்பிற்குரிய குழந்தைகள் அவருக்கு முன்னால் இருந்தபோதும், அவர் எல்லையற்ற விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருந்தார். அப்பால் செல்லும் மனோபாவத்தினதும், ஒரு விநாடியில் எல்லையற்ற விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருப்பதனதும் அத்தாட்சியை நீங்கள் கண்டீர்கள். அவருக்கு ஒரேயொரு அக்கறையே இருந்தது. சேவை செய்தல், சேவை செய்தல், சேவை செய்தல். அவர் ஏனைய அனைத்து விடயங்களில் இருந்தும் பற்றற்றும் அப்பாற்பட்டும் இருந்தார். இது எல்லையற்ற விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருத்தல் எனப்படுகிறது. இப்போது, காலத்திற்கேற்ப, உங்களுடைய எல்லையற்ற விருப்பமின்மைக்குரிய மனோபாவம் வெளிப்படட்டும். நீங்கள் எல்லையற்ற விருப்பமின்மைக்குரிய மனோபாவத்தைக் கொண்டிருக்கும் வரைக்கும், உங்களால் சக்திவாய்ந்த சகாஷை வழங்கும் சேவையைச் செய்ய முடியாதிருக்கும். எனவே, தந்தையைப் பின்பற்றுங்கள்! அசரீரியான ஒருவரைப் பற்றிய விடயத்தை ஒருபுறம் வையுங்கள். பௌதீகமான ரூபத்தில், உங்களுக்கு தந்தை பிரம்மா இருந்தார். அவரிடம் சகல பௌதீகப் பேறுகளுக்கான சகல வசதிகளும் இருந்தபோதும், அவர் குழந்தைகள் அனைவருக்குமான பொறுப்பைக் கொண்டிருந்தார். அவர் சகல பிரதிகூலமான சந்தர்ப்பங்களுக்கும் பிரச்சனைகளுக்கும் முகங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அவரால் அவற்றில் சித்தி எய்தவும் முடிந்தது. அவர் திறமைச்சித்தி எய்தும் சான்றிதழைக் கோரினார். எல்லையற்ற விருப்பமின்மைக்குரிய மனோபாவத்தை அவர் பேணியதே அதற்கான பிரதானமான காரணமாகும். இந்த வேளையில், தங்கச் சங்கிலிகளாலான சூட்சுமமான பற்றுகள் காணப்படுகின்றன. அதிகளவில் ஆழமான, சூட்சுமமான பற்று காணப்படுகிறது. பல குழந்தைகளுக்குத் தாம் பற்று வைத்திருக்கும்போது அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. ஏதாவதொன்றைப் பற்று என்று அவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. ‘இது எவ்வாறாயினும் நிகழும். இது எல்லா வேளையும் தொடரும்’ என அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இதிலிருந்து தாம் விடுபட வேண்டும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வதில்லை: ‘எவ்வாறாயினும், இது எல்லா வேளையும் தொடர்கிறது’. பல்வகையான பற்றுகள் நீங்கள் எல்லையற்ற விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருப்பவர் ஆகுவதற்கு அனுமதிப்பதில்லை. நீங்கள் இவ்வாறு ஆகவேண்டும். ‘நான் இவ்வாறு ஆகவேண்டும்!’ என்றும் நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். எவ்வாறாயினும், அவ்வாறு ஆகவேண்டும் என்ற விருப்பமானது, உண்மையில் அவ்வாறு ஆகுவதுடன் சமநிலையில் இல்லை. விருப்பம் பெரியதாக உள்ளது, நிஜத்தில் பயிற்சி குறைவாக உள்ளது. நான் நிச்சயமாக இதைச் செய்ய வேண்டும் - இந்த விருப்பமின்மைக்குரிய மனோபாவம் இன்னமும் வெளிவரவில்லை. இது அவ்வப்போது வெளிவந்து, பின்னர் மீண்டும் அமிழ்ந்து விடுகிறது. காலம் எவ்வாறாயினும் இதைச் செய்விக்கும். ஆனால் உங்களால் திறமைச்சித்தி எய்த முடியாது. நீங்கள் சித்தி எய்துவீர்கள். ஆனால் திறமைச்சித்தி எய்த மாட்டீர்கள். காலத்தின் வேகம் மிகவும் விரைவாக உள்ளது. முயற்சியின் வேகம் மெதுவாக உள்ளது. நீங்கள் வெளிப்படையான முயற்சி செய்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் சூட்சுமமான பற்றுக்களால் கட்டுண்டு இருக்கிறீர்கள்.

‘நாம் உங்களிடம் பறந்து வரவேண்டும்’ என்ற குழந்தைகளின் பாடலை பாப்தாதா கேட்கும்போது, அவரும் உங்களைப் பறக்கச் செய்ய விரும்புகிறார். ஆனால் உங்களுடைய பற்று உங்களைப் பறக்க அனுமதிக்குமா அல்லது நீங்கள் இங்கும் இல்லாமல் அங்கும் இல்லாமல் இருப்பீர்களா என வியக்கிறார். இப்போது, காலத்திற்கேற்ப, பற்றுகளில் இருந்து விடுபட்டவராக, எல்லையற்ற விருப்பமின்மையைக் கொண்டவராக ஆகுங்கள். மனதில் விருப்பமின்மை காணப்பட வேண்டும். ஒரு நிகழ்ச்சியின் காரணமாக ஏற்படும் விருப்பமின்மை தற்காலிகமான காலப்பகுதிக்கே ஆகும். உங்களுடைய சூட்சுமமான பற்றுக்களைச் சோதித்துப் பாருங்கள். புற விடயங்கள் இப்போது முடிவடைந்துவிட்டன. சில குழந்தைகள் புறப்பற்றுக்களில் இருந்து விடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சூட்சுமமான பற்றுக்கள் மிகவும் சூட்சுமமானவை. அதனால் அவர்களால் இவற்றைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியாதிருக்கிறது. சோதித்துப் பாருங்கள். மிகவும் ஆழமாகச் சோதித்துப் பாருங்கள். சம்பூரணம் என்ற கண்ணாடியில், உங்களுடைய பற்றுக்களைச் சோதித்துப் பாருங்கள். தந்தை பிரம்மாவின் நினைவு தினத்தில் இந்தப் பரிசை வழங்குங்கள். நீங்கள் அவரிடம் அன்பு வைத்திருக்கிறீர்கள். எனவே, அன்பினால் ஒருவர் என்ன செய்வார்? ஒருவர் பரிசு வழங்குவார். எனவே, இந்தப் பரிசை வழங்குங்கள்! உங்களைக் கரைகளில் பிடித்துவைத்திருக்கும் எதனையும் கைவிட்டு சுதந்திரமானவர் ஆகுங்கள். குழந்தைகள் ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொண்டிருப்பதையும், நீங்கள் சுய முன்னேற்றத்திற்கான மிக நல்ல எண்ணங்களைக் கொண்டிருப்பதையும் கண்டு பாப்தாதா சந்தோஷப்படுகிறார். இப்போது, அந்த எண்ணங்களை நிறைவேற்றுங்கள். அச்சா.

இந்தத் தேசத்திலும் வெளிநாடுகளிலும் எங்கும் அன்பிலே திளைத்திருக்கும் அன்பான குழந்தைகள் அனைவருக்கும், அன்புக் கடலான தந்தையின் அன்பிலே சதா திளைத்திருக்கும் அதிகபட்சமான நெருக்கமான ஆத்மாக்களுக்கும், தந்தை பிரம்மாவின் சிறப்பியல்புகளைத் தமது நடைமுறை வாழ்க்கைகளில் சதா கிரகிக்கும் மேன்மையான ஆத்மாக்களுக்கும், முயற்சியில் இருந்து விடுபட்டு, களிப்பை அனுபவம் செய்து இறையன்புடன் பறப்பவர்களுக்கும், தந்தைக்குச் சமமாகும் எண்ணத்தை

நடைமுறையில் இடுபவர்களுக்கும், இந்த விசேடமான தினத்தில் இதயங்களுக்குச் சௌகரியம் அளிப்பவரான பாபாவின் இதயத்தில் அமிழ்ந்திருக்கும் குழந்தைகளுக்கும், இன்று, தயவுசெய்து தந்தை பிரம்மாவிடமிருந்து பலமில்லியன் மடங்கு அன்பையும் நினைவுகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். பாப்தாதா சதா குழந்தைகளின் இதயங்களில் இருக்கிறார். அவர் சூட்சும வதனத்தில் இருந்தாலும், அவர் குழந்தைகளின் இதயங்களிலும் இருக்கிறார். எனவே, இத்தகைய தந்தையைத் தமது இதயங்களில் அமிழ்த்தியிருக்கும் குழந்தைகளுக்கும், பாப்தாதாவின் அன்பு, நினைவுகள், நமஸ்காரங்கள் என்ற முத்துக்கள் நிறைந்த தட்டுக்களை பாப்தாதா வழங்குகிறார்.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள் மாஸ்ரர் ஞானம் நிறைந்தவராகி, உங்களுடைய திரிகாலதரிசி ஸ்திதியால் முக்காலங்களையும் தெளிவாக அனுபவம் செய்வீர்களாக.

திரிகாலதரிசி ஸ்திதியில் இருப்பவர்களால் ஒரு விநாடியில் முக்காலங்களையும் தெளிவாகக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். 'நான் நேற்று எவ்வாறிருந்தேன்? இப்போது நான் எவ்வாறிருக்கிறேன்? நாளை நான் எவ்வாறு ஆகுவேன்?' அனைத்தும் அவர்களின் முன்னால் மிகத் தெளிவாக இருக்கும். ஒருவர் நகரத்தின் உச்சிப் புள்ளியில் நின்றவண்ணம் நகரத்தைப் பார்த்தால், அவர் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைவார். அதேபோன்று, சங்கமயுகம் உச்சிப்புள்ளியாகும். இங்கு நின்றவண்ணம், முக்காலங்களையும் பார்த்து, அந்த போதையுடன் கூறுங்கள்: நாமே அந்த தேவர்கள். நாமே மீண்டும் அவ்வாறு ஆகப் போகின்றவர்கள். இது மாஸ்ரர் ஞானம் நிறைந்தவர் ஆகுதல் எனப்படுகிறது.

சுலோகம்: ஒவ்வொரு கணமும் இறுதிக்கணமாகும். இந்த விழிப்புணர்வுடன் எப்போதும் தயாராக இருங்கள்.

*****ஓம் சாந்தி*****